

SVAMPKLUBBEN BOLETUS

Över 30 år har Boletus varit verksam i Norrköping. Mestadels träffas vi under svamp-säsongen ute i någon svampskog. Där fyller vi våra korgar med alla sorters svampar vi kan hitta och sedan återsamlas vi för en genomgång av skörden. Vi försöker sätta namn på alla arter och någon i gruppen noterar arterna i en fyndlista. Claes-Göran Nilsson, eller någon annan i gruppen, beskriver artskiljande kännetecken och vi har möjlighet att klämma, känna, lukta och smaka på svamparna.

Under de senaste åren har vi haft den första träffen för säsongen vid Mårängen och det har varit en vardagkväll den sista veckan i augusti. Sen har vi fortsatt att träffas, ofta på måndagskvällen, i Vrinnevi, Abborreberg och vid Ågelsjön. Så dags har vi kommit fram till slutet av september och kvällarna har blivit för mörka för att kunna fortsätta ute. Istället kan var och en, som vill, plocka svamp under helgen och så träffas vi på Naturarium på måndagskvällen för genomgången.

En annan aktivitet, som Boletus deltar i, är Naturskyddsföreningens svamputflykt på Svampens Dag, den första söndagen i september. Lite längre fram i september deltar några medlemmar i gruppen, med Claes-Göran i spetsen, vid Skördefesten på Färgargården. Då har man letat upp så många svamparter som möjligt och ställer ut dessa vid Skördefesten – en mycket uppskattad utställning!

Läs gärna mer om Boletus i Wiwi Samuelssons krönika på sidan 3.

Fyndlistorna hittar du på Linköpings svampklubbs hemsida: <http://svampklubben.org/>

Öga mot öga med en bombmurkla

Av Wiwi Samuelsson. Folkbladet, uppdaterad 2011-01-17

Wiwi Samuelssons krönika

Säg som det är nu! Hur många i läsekretsen har någonsin stått öga mot öga med en BOMBMURKLA? Nä, kom inte dragande med några gamla stenmurklor eller toppmurklor eller ens en biskopsmössa. Det var BOMBMURKLOR det handlade om!

Själv har jag vid det här laget sett flera stycken. Faktiskt. Men jag kan knappast ta åt mig någon ära för den bedriften. Hade det inte varit för den förträffliga föreningsliknande (för en riktig förening är det knappast tal om eftersom den saknar både ordförande, kassör, årsmöte och protokoll...) inrättningen Boletus så hade jag fortfarande levt i total okunskap om bombmurklans existens.

Men tack vare svampklubben Boletus (sopp på latin) tillhör jag nu den lilla exklusiva krets, som sett och tagit på en bombmurkla. (Däremot skulle ingen drömma om att plocka en dylik dyrgrip eftersom bombmurklan är en av de få svenska svampar som är fridlysta.) Det försiktiga fingrandet på bombmurklan inträffade förliden måndag i en skog i Linghamstrakten, dit medlemmar ur Linköpings svampförening, inbjudit Boletus från Norrköping.

Linköpingskamraterna hade förstås redan varit ute i skogen och rekat och ledde oss utan nämnvärda felsteg raka vägen till en 5-6 cm rund mörkbrun och lätt hopskrumpen klump, till hälften dold av granbarr och kottrester. Likt pilgrimer som nått sina drömmars mål knäböjd vi alla andaktsfullt runt den mörkbruna klumpen och alla som hade kameror med sig zoomade in och slog blixtar så det stod härliga till.

Själv kom jag direkt från jobbet i nylonstrumpor och sleifskor - föga fältnässig alltså - och fick försöka att se andaktsfull ut i dubbelvikt ställning, vilket inte är helt lätt. Och kamera hade jag förstås inte heller med mig, därför är det inte jag som tagit den fina bilden.

Någon i beundrarskaran berättade att han/hon sett bombmurklor en gång tidigare i Wollerimstrakten och någon annan visste berätta att busbarn förr i tiden brukade roa sig med att "bomba" sina fiender med dessa murklor.

På väg in till Linköping för eftersnack samtalade jag med min vägvisare om stenmurklornas dystra gång från delikatess till giftsvamp. Och med tanke på att jag fortfarande har en glasburk med torkade murklor, undrade jag om man inte i alla fall skulle kunna äta lite lite lite grann någon gång ibland. Men min vägvisare var stenhård. Hon hade varit på besök på ett giftlaboratorium där de analyserat murklor och det var ingen måtta på hur giftiga och cancerframkallande de var.

Dock tröstade hon mig med att torkad sandsopp smakar som murklor så nu längtar jag redan till hösten. Då ska jag leta upp några sandsoppar och pröva och då är också Boletus som piggast. Minst en gång i veckan har klubben möte under svampsäsongen; antingen i skogen eller i Naturariet, där vi examinerar alla svampar vi har hittat. Och det bästa med Boletus är att det inte spelar den minsta roll om svamparna jag släpar dit är ätliga eller giftiga eller mitt emellan. De är PRECIS lika intressanta i alla fall!

Exotiskt va?